

201101708/1/V1.

Datum uitspraak: 24 februari 2012

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 23 december 2010 in zaak nr. 09/46122 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 november 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 december 2010, verzonden op 6 januari 2011, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 februari 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift en een nader stuk ingediend.

Op verzoek van de Afdeling heeft de minister van Buitenlandse Zaken bij brief van 28 juni 2011 de stukken overgelegd die ten grondslag liggen aan zijn individuele ambtsbericht van 8 december 2008 (hierna: het individuele ambtsbericht). Daarbij heeft hij krachtens artikel 8:29, eerste lid, van de Awb verzocht te bepalen dat uitsluitend de Afdeling kennis neemt van (gedeelten van) die stukken.

Op 11 juli 2011 heeft de Afdeling, in een andere samenstelling, beslist dat de verzochte beperking van de kennisneming gerechtvaardigd is.

Bij onderscheiden brieven van 13 juli 2011 heeft de Afdeling de minister en de vreemdeling, gelet op artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb, verzocht mede te delen of zij de Afdeling toestemming verlenen om mede op grondslag van de vertrouwelijke (passages van de) stukken uitspraak te doen.

Bij brief van 20 juli 2011 heeft de vreemdeling toestemming verleend. De minister heeft dat gedaan bij brief van 1 augustus 2011.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. In de grieven 1 tot en met 4, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het individuele ambtsbericht niet aan het besluit van 12 november 2009 ten grondslag kon worden gelegd nu dit niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen en onvolledig is.

De minister betoogt dat in het individuele ambtsbericht geen inhoudelijke uitspraak is gedaan over de door de vreemdeling gestelde registratie op het adres in de wijk gebouw appartement , in

Tbilisi en dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de enkele omstandigheid dat de minister van Buitenlandse Zaken in het kader van zijn onderzoek niet heeft kunnen achterhalen of de vreemdeling op dit adres geregistreerd heeft gestaan op zichzelf niet betekent dat het individuele ambtsbericht op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

Hij voert verder aan dat de overwegingen van de rechtbank met betrekking tot een emailbericht van 8 augustus (jaartal onbekend) geen stand kunnen houden, omdat dit bericht niet bestaat. In de emailberichten van 26 en 28 november 2008 is sprake van een kennelijke verschrijving. Abusievelijk is verwezen naar een emailbericht van 8 augustus 2008, doch gedoeld wordt op het emailbericht van 15 augustus 2008.

Verder heeft de rechtbank volgens hem ten onrechte overwogen dat de minister van Buitenlandse Zaken ten onrechte niet heeft onderzocht of de vreemdeling, zoals hij heeft gesteld, binnen afzienbare termijn promotie bij de grenspolitie zou krijgen. Hij betoogt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat dit irrelevant is, nu de kern van het asielrelaas van de vreemdeling op dit punt is dat hij door het Speciale Operaties Departement van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Georgië (hierna: het SOD) wordt gezocht voor de moord op , maar dat uit het individuele ambtsbericht volgt dat de vreemdeling niet wordt gezocht.

2.2.1. De vreemdeling heeft, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, het volgende aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. Hij was werkzaam bij de grenspolitie. Zijn leidinggevende heeft hem verzocht een man, genaamd over de grens te brengen. Hij weigerde dit, omdat hij te weten kwam dat een drugskoerier was. Toen zijn moeder door een collega in haar huis werd gegijzeld, had hij geen keuze. Toen hij met zijn auto ophaalde, waren er nog twee personen bij hem aanwezig. Eén van die personen was werkzaam bij het SOD. De andere persoon kreeg in de auto ruzie met De medewerker van het SOD heeft met het dienstwapen van de vreemdeling doodgeschoten. De vreemdeling is direct het donkere bos ingerend. Er werd op hem geschoten, maar hij is niet geraakt. Hij is vervolgens uit Georgië gevlucht. Hij vreest bij terugkeer voor vervolging door het SOD omdat hij getuige is geweest van de moord. Voorts vreest hij voor vervolging van de zijde van de drugsmafia uit Azerbeidzjan omdat zal worden verondersteld dat hij heeft vermoord.

2.2.2. De minister heeft de verklaringen van de vreemdeling geloofwaardig geacht, maar hij heeft niet aannemelijk geacht dat de vreemdeling bij terugkeer in Georgië te vrezen heeft voor vervolging door het SOD of de drugsmafia. Daarbij heeft hij zich gebaseerd op het individuele ambtsbericht, waaruit volgens hem blijkt dat de vreemdeling niet door het SOD wordt gezocht en hij evenmin wordt gezocht voor het plegen van een strafbaar feit. Daarnaast heeft hij zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling tegen de vermeende vervolging de bescherming van de Georgische autoriteiten kan inroepen.

2.2.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 12 oktober 2001 in zaak nr. 200103977/1, AB 2001, 359), kan een ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken worden

aangemerkt als een deskundigenadvies aan de minister ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding - voor zover mogelijk en verantwoord - van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de minister bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

2.2.4. De rechtbank heeft overwogen dat de omstandigheid dat de minister van Buitenlandse Zaken niet de vraag van de minister heeft kunnen beantwoorden of de vreemdeling op het adres in de wijk gebouw appartement , in geregistreerd stond maar de vreemdeling die registratie wel met een stuk heeft kunnen onderbouwen, dient te worden aangemerkt als een concrete aanwijzing dat het individuele ambtsbericht niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen en onvolledig is.

In die omstandigheid heeft de rechtbank ten onrechte een concreet aanknopingspunt gezien voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het individuele ambtsbericht. Het individuele ambtsbericht bevat geen inhoudelijke conclusie ten aanzien van de gestelde registratie. In het ambtsbericht is geconcludeerd dat de moeder en de broer van de vreemdeling geregistreerd staan als eigenaren van de woning op het bedoelde adres, maar dat het niet mogelijk is gebleken de vraag van de minister of de vreemdeling van 2003 tot aan zijn vertrek uit Georgië op dit adres geregistreerd stond, te beantwoorden. De enkele omstandigheid dat de minister van Buitenlandse Zaken die informatie over de registratie niet kunnen achterhalen, vormt geen aanleiding om te oordelen dat het onderzoek naar de registratie onzorgvuldig is uitgevoerd en onvolledig is. Evenmin wordt in die omstandigheid aanleiding gezien om te oordelen dat het onderzoek ten aanzien van de overige onderdelen onzorgvuldig is uitgevoerd, reeds nu de overige onderdelen van het onderzoek geen verband hielden met het onderzoek naar de gestelde registratie.

2.2.5. De overweging van de rechtbank dat in aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken is verwezen naar een emailbericht van 8 augustus (jaartal onbekend), doch dat dit stuk in het dossier ontbreekt en het op de weg van de minister van Buitenlandse Zaken dan wel de minister lag om naar aanleiding van dit stuk nader onderzoek te (laten) verrichten naar de door de vreemdeling gestelde vrees voor vervolging, mist feitelijke grondslag. De rechtbank heeft kennelijk gedoeld op een emailbericht van 8 augustus 2008, genoemd in de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken van 24, 26 en 28 november 2008. Het is de Afdeling - mede naar aanleiding van een nadere toelichting van de minister - gebleken dat in laatstgenoemde stukken sprake is van een kennelijke verschrijving en abusievelijk is verwezen naar een emailbericht van 8 augustus 2008. Uit de inhoud van die stukken kan worden opgemaakt dat gedoeld is op een emailbericht van 15 augustus 2008, welk stuk eveneens aan het ambtsbericht ten grondslag is gelegd en derhalve reeds bij de besluitvorming van de minister is betrokken.

2.2.6. De rechtbank heeft overwogen dat in het individuele ambtsbericht weliswaar is geconcludeerd dat de vreemdeling is ontslagen bij de grenspolitie ten gevolge van een reorganisatie, maar dat ten onrechte niet is onderzocht of de vreemdeling, zoals hij heeft verklaard, daar binnen afzienbare termijn een promotie zou krijgen. Volgens de rechtbank was onderzoek hiernaar aangewezen, nu de verklaring van de vreemdeling geloofwaardig is geacht en er tegenstrijdigheid bestaat tussen een ontslag wegens reorganisatie en een op handen zijnde promotie en dit een essentieel onderdeel vormt in de beoordeling van het asielrelaas.

De rechtbank is ten onrechte tot dit oordeel gekomen. De kern van het asielrelaas van de vreemdeling op dit punt vormt het door hem gestelde dat hij vreest voor vervolging van de zijde van het SOD nu hij door het SOD wordt gezocht omdat hij getuige is geweest van de moord op gepleegd door een medewerker van het SOD. In het individuele ambtsbericht is geconcludeerd dat diverse bronnen hebben vermeld dat de vreemdeling niet door het SOD wordt gezocht. Gelet hierop wordt geen grond gezien voor het oordeel dat het individuele ambtsbericht niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen dan wel onvolledig is.

2.2.7. De grieven 1 tot en met 4 slagen.

2.3. Het hoger beroep is reeds hierom kennelijk gegrond. Grief 5 behoeft gelet hierop geen bespreking meer. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 12 november 2009 toetsen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die nog bespreking behoeven.

2.4. De vreemdeling heeft aangevoerd dat betwijfeld dient te worden of het individuele ambtsbericht op een onpartijdige en objectieve wijze tot stand is gekomen en inzichtelijk is. Hij heeft betoogd dat uit het ambtsbericht niet blijkt wie de vertrouwenspersoon en diens relaties zijn en wat hun functie is. Volgens hem heeft de minister niet voldaan aan de op hem rustende vergewisplicht om een nadere verduidelijking te vragen bij de minister van Buitenlandse Zaken omtrent de identiteit en functies van de vertrouwenspersoon en diens relaties.

2.4.1. In hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd, wordt, mede gelet op de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken, waarvan de Afdeling op de voet van artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb kennis heeft genomen, geen grond gezien voor het oordeel dat het ambtsbericht niet op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie verschaft en derhalve onzorgvuldig tot stand is gekomen. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraken van 14 mei 2004 in zaak nr. 200400291/1, JV 2004/271 en 16 oktober 2006 in zaak nr. 200603287/1, ter voorlichting van partijen aangehecht) kan de omstandigheid dat de identiteit en de hoedanigheid van de vertrouwenspersoon niet ten volle blijken uit de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken, niet tot dat oordeel leiden. De vreemdeling heeft onvoldoende gemotiveerd aangevoerd waarom de minister er in dit geval niet van mocht uitgaan dat de minister van Buitenlandse Zaken de vertrouwenspersoon zorgvuldig heeft geselecteerd en aanleiding had

moeten zien om nadere informatie over die persoon op te vragen. Hetgeen de vreemdeling voor het overige heeft aangevoerd, biedt evenmin concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht, zodat ook daarin geen grond is gelegen voor het oordeel dat dit onzorgvuldig tot stand is gekomen en dat bij het nemen van het besluit van 12 november 2009 niet van de juistheid of volledigheid van de in het ambtsbericht vervatte informatie mocht worden uitgegaan. Daarbij is in aanmerking genomen dat de minister, na van de minister van Buitenlandse Zaken inzage te hebben gehad in de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken, heeft geoordeeld dat het ambtsbericht wat betreft de inhoud en de procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is. Derhalve bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister het besluit van 12 november 2009 niet mede op dit ambtsbericht heeft mogen baseren en de gestelde vrees van de vreemdeling voor vervolging door het SOD of de drugsmafia, onder verwijzing naar die informatie, ten onrechte niet aannemelijk heeft geacht.

2.5. Voorts heeft de vreemdeling betoogd dat de minister, gelet op hetgeen hij heeft meegemaakt en gezien tegen de achtergrond van de situatie in Georgië, ten onrechte heeft overwogen dat hij tegen de vermeende vervolging de bescherming van de Georgische autoriteiten kan inroepen.

2.5.1. De minister heeft overwogen dat niet valt in te zien dat het incident met de medewerker van het SOD maatgevend zou zijn voor het gehele politieapparaat in Georgië en dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat ook het hoofd van het SOD bij drugssmokkel betrokken zou zijn. Gelet hierop heeft hij zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling tegen de problemen met corrupte individuen van het SOD de bescherming van de Georgische autoriteiten kan inroepen. De vreemdeling heeft dit onvoldoende gemotiveerd weersproken. In hetgeen hij heeft aangevoerd, wordt derhalve geen aanleiding gezien om te oordelen dat de minister zich ten onrechte op dit standpunt heeft gesteld.

2.6. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 23 december 2010 in zaak nr. 09/46122;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. P.A. Offers, leden, in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

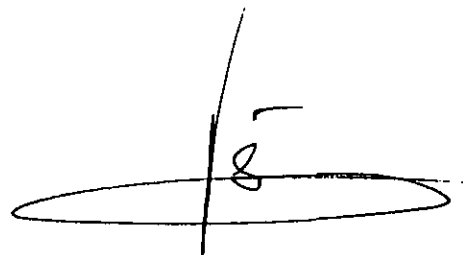
w.g. Nasrullah-Oemar
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 februari 2012

404.

Verzonden: 24 februari 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser